

EU-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 10. juni 2022

I det nedenstående følger oversikt inndelt som følger:

Under pkt. I følger rettsaker som krever lov- eller budsjettendring, samt rettsaker som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Under pkt. II følger rettsaker som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsaker som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.

Innhold

I. Rettsaker som krever lov- eller budsjettendring samt rettsaker som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	2
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	2
KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENTET	4
II. Rettsaker som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsaker som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.....	11
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	11
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET OG SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	11
FINANSDEPARTEMENTET	11
FORSVARSDPARTEMENTET	12
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	12
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDPARTEMENTET	13
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	13
KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENTET	15
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	15
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDPARTEMENTET	15
NÆRINGS- OG FISKERIDPARTEMENTET	16
SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	16
<i>Endringer sammenlignet med foreløpig liste oversendt Stortinget 18. mai 2022</i>	<i>18</i>

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

32019R0933 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/933 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EF) nr. 469/2009 om det supplerende beskyttelsessertifikatet for legemidler

Sammendrag av innhold

Kommisjonen fremsatte i mai 2018 et forslag om å endre forordning (EF) nr. 469/2009 om det supplerende beskyttelsessertifikatet for legemidler. Supplerende beskyttelsessertifikater (Supplementary protection certificate, SPC) er en ordning med forlengelse av patentbeskyttelsen for legemidler på grunn av tiden det tar å oppnå markedsføringstillatelse. Et supplerende beskyttelsessertifikat gir vern mot at andre fremstiller og omsetter legemidler beskyttet ved sertifikatet. Forslaget fra Kommisjonen gikk ut på å innføre et unntak fra denne beskyttelsen for produksjon av legemidler for eksport til markeder utenfor EU, mens sertifikatet fortsatt gjelder, ved å innføre et unntak fra eneretten etter forordning nr. 469/2009. Unntaket vil begrense vernet sertifikatet gir, slik at det ikke beskytter mot slik fremstilling for eksport til markeder utenfor EU der det ikke foreligger tilsvarende patentbeskyttelse ("SPC export waiver").

Formålet med forslaget var å fjerne konkurransemessige ulemper som produsenter av generiske og biotilsvarende legemidler etablert i EU står overfor, siden de ikke kan fremstille legemidler vernet ved et supplerende beskyttelsessertifikat for eksport og salg til markeder utenfor EU der det ikke finnes tilsvarende beskyttelse. Forslaget tok sikte på å gjøre det mulig for slike produsenter å fremstille legemidler vernet av sertifikatet i EU-land innenfor sertifikatets gyldighetstid, så lenge dette utelukkende skjer med sikte på eksport av produktene til markeder utenfor EU der det ikke foreligger patentbeskyttelse eller ordninger med supplerende beskyttelsessertifikater. Endringen vil ikke påvirke sertifikatnehaverens enerett innenfor EU-markedet. Det påvirker heller ikke eneretten som patentet gir, da det ikke foreslås et slikt unntak for tiden da patentet fortsatt løper. I Kommisjonens forslag ble det gitt uttrykk for at et eksportunntak for supplerende beskyttelsessertifikater vil være særlig fordelaktig for små og mellomstore virksomheter etablert i EU, som ofte beskjefter seg med produksjon av generiske og biotilsvarende legemidler.

Forordning (EU) 2019/933 ble vedtatt av Parlamentet og Rådet 20. mai 2019, og publisert i Official Journal 11. juni 2019. Det innføres et slikt unntak fra sertifikatbeskyttelsen for produksjon for eksport til tredjeland som Kommisjonen foreslo. Dette unntaket gjelder i hele sertifikatets levetid. I tillegg blir det også tillatt å produsere for lager til senere salg i EU-markedet i de siste seks månedene av sertifikatbeskyttelsen (stock piling). Produksjonen må da skje i samme land som lagringen, og salg kan ikke skje før sertifikatbeskyttelsen er utløpt. Den som står for produksjonen må gi melding til det nasjonale patentverket i landet der produksjonen skjer, samt til rettighetshaveren, med informasjon om bl.a. nummer for markedsføringstillatelsene i de aktuelle landene eksport skal skje til. For produkter til eksport skal det benyttes en egen fastsatt EU-eksportlogo på pakningen.

De nye unntakene gjelder i EU for sertifikater som det søkes om etter 1. juli 2019. Videre skal endringene gjelde for sertifikater som er søkt tidligere, men som ikke trer i kraft før etter 1. juli 2019, fra 2. juli 2022. Endringene skal ikke gjelde for sertifikater som allerede er trådt i kraft før 1. juli 2019.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning nr. 469/2009 er tatt inn i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett i patentloven § 62 a. Ved innlemmelse av forordning nr. 2019/933 i EØS-avtalen blir det behov for endring i patentloven, ved at man gjør forordningen med endringene ved forordning 2019/933 gjeldende som norsk rett, istedenfor någjeldende versjon.

Det er nødvendig å ta forbehold om Stortingets samtykke, jf. EØS-avtalen artikkel 103.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringsforordningen vil ha positive konsekvenser for produsenter av generiske og biotilsvarende legemidler ved at det vil bli mulig å fremstille slike legemidler for eksport til tredjeland utenfor EU/EØS i gyldighetsperioden til det supplerende beskyttels sertifikatet for originallegemidlet, samt at det blir tillatt med produksjon for lagring til senere salg innen EU/EØS i de siste seks månedene før sertifikatet utløper.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært behandlet i Spesialutvalget for immaterialrett, som fant rettsakten i det vesentlige akseptabel men at det er behov for enkelte EØS-tilpasninger, knyttet til bl.a. logoen som skal benyttes for eksport og skjæringstidspunktet for hvilke sertifikater de nye reglene skal gjelde for i EØS EFTA-statene.

KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENTET

32019L1024 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/1024 av 20. juni 2019 om åpne data og viderebruk av informasjon fra offentlig sektor

Sammendrag av innhold

Direktiv 2019/1024 (åpne data-direktivet (ODD)) er en omarbeidelse av tidligere PSI-direktiv 2003/98 med endringsdirektiv 2013/37, men pålegger også landene nye krav. Direktivets tittel endres til «direktiv om åpne data og viderebruk og gjenbruk av offentlig sektor informasjon», og er et minimumsdirektiv med formål om å fremme viderebruk av offentlig informasjon. Det skal styrke EUs dataøkonomi, nærmere bestemt å:

- redusere markedsadgangsbarrierer, særlig for små og mellomstore bedrifter, ved å begrense unntakene som tillater offentlige organer å ta betalt for viderebruk av deres data utover marginalkostnadene ved spredning,
- øke tilgjengeligheten av data ved å bringe nye typer offentlig og offentlig finansierte data inn i direktivets anvendelsesområde, for eksempel data fra offentlige foretak i forsynings- og transportsektoren og forskningsdata som er offentlig finansierte,
- minimere risikoen for overdrevne first-mover fordeler, som er til fordel for store selskaper og som dermed begrenser antallet potensielle viderebrukere av de aktuelle dataene, gjennom å kreve en mer gjennomslutning for etablering av offentlig-private dataordninger, og
- øke forretningsmulighetene ved å oppmuntre til formidling av dynamiske data via applikasjonsprogrammeringsgrensesnitt (APIer).

Dokumenter som produseres av offentlige foretak innenfor forsynings- og transportsektoren i forbindelse med levering av tjenester av allmenn interesse (eks. el-, gass- og vannselskaper), kommer inn under direktivets anvendelsesområde.

Direktivet etablerer særregler for såkalte datasett med høy verdi og for dynamiske data.

Direktivet opphever tidligere artikkel 6 nr. 2 bokstav b som har tillatt å ta betaling over marginalkostgrensene også der det ikke forelå en inntjeningsplikt for offentlige organer. Det etableres en mulighet for å ta betaling for anonymisering.

Retten til tilgang og viderebruk omfatter ikke personopplysninger der dette vil være uforenlig med lovgivningen om personvern.

De mest sentrale endringene omtales under.

Datasett med høy verdi

Direktivet introduserer konseptet datasett med høy verdi (High Value Datasets), definert som dokumenter der viderebruk vil være forbundet med viktige fordeler for samfunnet, miljøet og økonomien, jf. artikkel 2 nr. 10. Datasett med høy verdi er underlagt et særskilt sett av regler i direktivets kapittel V.

EU-kommisjonen er gitt hjemmel (delegated act) i artikkel 13 nr. 2 til å definere tematiske områder for datasett med høy verdi. Dette innebærer at de seks tematiske områdene som følger av vedlegg 1 til direktivet vil kunne bli endret. Fremgangsmåten for endringer følger av artikkel 15 om utøvelse av delegert myndighet. Formålet med en slik handling er å sikre at regelverket reflekterer teknologisk og

markedsmessig utvikling. De spesifikke datasettene som omfattes vedtas av kommisjonen ved gjennomføringsrettsakter.

Følgende seks tematiske områder er omfattet per nå, jf. vedlegg 1 til direktivet: Geografiske data, jordobservasjonsdata og miljødata, metrologiske data, statistikk, selskapsregister og eierskapsregister, mobilitetsdata (transportdata).

Artikkel 14 fastslår at identifisering av datasett med høy verdi skal skje gjennom en fastlagt prosess. Det skal ses på potensialet for at datasettene kan generere sosioøkonomiske eller miljømessige fordeler og innovative tjenester, øke nytten for et stort antall brukere (særlig SMEer), - bidra til å generere en høyere inntjening, kombineres med andre datasett. Det skal bla. også gjennomføres en konsekvensutredning.

Slike datasett skal være gratis tilgjengelig, maskinlesbare, levert API-er, og når relevant, som bulknedlasting.

I artikkel 14 nr. 3 fremgår det at kravet om gratis tilgang til datasett med høy verdi ikke vil gjelde i forhold til offentlige foretak som har krav om å generere inntekter, der en slik gratis tilgang vil føre til konkurransevridninger i det aktuelle markedet.

Artikkel 14 nr. 4 gjør det klart at kravet om gratis tilgang heller ikke gjelder bibliotek, inkludert universitetsbibliotek, museer og arkiv.

For offentlige organer som er forpliktet til å generere inntekter for å dekke en betydelig del av kostnadene relatert til utførelsen av deres offentlige oppgaver og dette vil ha en vesentlig innvirkning på budsjettet, så kan landene gjøre unntak fra kravene om gratis tilgang for en periode på maksimum to år regnet fra ikrafttredelsen av gjennomføringsrettsaktene, jf. artikkel 14 nr. 5.

Dynamiske data (sanntidsdata)

Direktivet pålegger offentlige organer en forpliktelse til å stille dynamiske data tilgjengelig for viderebruk, jf. artikkel 5 om tilgjengelige formater. Slike dynamiske data skal gjøres tilgjengelig umiddelbart etter innsamling, og da via API-er, og når relevant som bulknedlasting/massenedlasting.

Der det teknisk eller finansielt innebærer en uforholdsmessig byrde å gjøre dataene tilgjengelig, skal de gjøres tilgjengelige innenfor en tidsramme eller med midlertidige tekniske restriksjoner som ikke unødvendig svekker utnyttelsen av det økonomiske eller samfunnsmessige potensialet som ligger i dataene. Det følger av artikkel 5 nr. 8 at reglene også vil gjelde for eksisterende dokumenter/data som er gjort tilgjengelig for viderebruk av offentlige foretak.

Der verifisering av data er essensielt i lys av berettiget offentlig interesse, særlig mht. offentlig helse og sikkerhet, så skal slike dynamiske data bli gjort tilgjengelig umiddelbart etter verifisering, jf. fortalens nummer 31.

Offentlige foretak i forsynings- og transportsektoren

Definisjonen av offentlige foretak følger av artikkel 2 nr. 3. Det avgjørende for om det skal regnes som et offentlig foretak er om offentlige organer direkte eller indirekte har en dominerende innflytelse gjennom enten eierskap, finansiell deltakelse eller gjennom styringen av foretaket. Nærmere presisering av hva som er en dominerende innflytelse følger av artikkel 2 nr. 3 bokstav a-c).

Dette er nærmere avgrenset til offentlige foretak som:

- opererer i sektoren vann, energi, transport og posttjenester, jf. direktiv 2014/25/EU

- opererer som offentlige tjenesteoperatører innen offentlig persontransport med jernbane og med bil, jf. artikkel 2 i forordning (EC) No 1370/2007
- opererer som luftfartsselskaper i henhold til artikkel 2 i forordning (EC) No 1008/2008 om felles regler for drift av lufttjenester
- opererer som (Community) rederier og som leverer offentlige tjenester i henhold til forordning (EC) No 3577/92 om prinsipper for maritim sjøtransport

Der offentlige foretak stiller data til rådighet (enten frivillig eller på grunnlag av gjeldende lov), må de overholde prinsippene om åpenhet, ikke-diskriminering og ikke-eksklusivitet. De har ingen uforbeholden forpliktelse til å tilgjengeliggjøre data de ikke ønsker å gjøre tilgjengelig. Offentlige foretak vil på nærmere vilkår kunne fastsette betaling for viderebruk.

Direktivet gjelder ikke:

- offentlige foretaks dokumenter som er produsert utenfor formålet med levering av tjenester av allmenn interesse som definert i lov eller annen bindende regler i landene
- aktiviteter i offentlige foretak som er direkte utsatt for konkurranse og derfor unntatt fra innkjøpslovgivningen i henhold til artikkel 34 i direktiv 2014/25/EU.

Særlig om forskningsdata

Forskningsdata er definert i art. 2 nr. 9. Landene skal støtte tilgjengeligheten av slike data ved å vedta retningslinjer og relevante tiltak som tar sikte på å gjøre dataene åpent tilgjengelig i tråd med FAIR-prinsippene, jf. artikkel 10 nr. 1.

Av artikkel 10 nr. 2 følger det at forskningsdata på visse vilkår, og uten at det berører artikkel 1 nr. 2 bokstav c) om tredjeparters immaterialrettigheter, er omfattet av direktivets kapittel III om vilkår for viderebruk og kapittel IV om ikke-diskriminering og like konkurransevilkår. Omfanget er begrenset til forskningsdata som er offentlig finansiert, og som allerede er tilgjengeliggjort gjennom et sentralt datalager i institusjonen eller et emnebasert datalager.

Forskningsdata er forskjellig fra vitenskapelige artikler som rapporterer og kommenterer funn fra vitenskapelige forskning. Dette er gjort av hensyn til rettighetsforvaltning.

Forskningsdata omfattet av direktivet skal være vederlagsfrie.

Særlig om eksklusive avtaler

Direktivets artikkel 12 regulerer adgangen til å inngå enerettsavtaler. Formålet er å hindre innlåsingeffekter. Utgangspunktet er at avtaler mellom offentlige organer eller offentlige foretak og tredjeparter ikke skal medføre enerett. Dette var tidligere regulert i artikkel 11, som da ikke omfattet offentlige foretak. Som før er det fortsatt adgang til å inngå enerettsavtaler der det er nødvendig for å levere en tjeneste i allmenhetens interesse, jf. artikkel 12 nr. 2.

Det reviderte direktivet utvider kravene til transparens og gjennomgang av virkningene av inngåtte enerettsavtaler. Direktivet utvides til også å omfatte juridiske eller praktiske ordninger som ikke uttrykkelig gir enerett, men som har som formål eller som med rimelighet kan forventes å føre til begrenset tilgjengelighet for viderebruk, jf. artikkel 12 nr. 4.

Enerettsavtaler med begrunnelse i allmenhetens interesse, utenom digitaliserings av kulturelle ressurser, og som er etablert etter 16. juli 2019 skal gjøres tilgjengelig på internett minst 2 måneder

før de trer i kraft. Virkningene av slike ordninger skal regelmessig vurderes på nytt, og minst hvert tredje år.

Artikkel 12 har regler om gjennomgang av virkningen av slike avtaler og juridiske eller praktiske ordninger, varigheten av dem, terminering for langvarige avtaler, transparens og offentliggjøring av eksisterende avtaler.

Særlig om betaling for dokumenter (data)

Viderebruk av offentlige dokumenter skal som hovedregel være gratis, jf. artikkel 6 nr. 1. Diskresjonen for gjennomføringslovgivningen til å avvike fra regelen er begrenset, jf. også tidligere direktiver.

Direktivet opprettholder eksisterende unntak for offentlige myndigheter om at de kan kreve betaling over grensen for marginalkostnaden dersom de har et krav om å generere inntekter for å dekke en vesentlig del av driftskostnadene i relasjonen til sitt offentlige oppdrag, jf. artikkel 6 nr. 2 bokstav a. Nytt er det at det skal publiseres på nettet en fullstendig liste over offentlige organ som har en slik forpliktelse, jf. artikkel 6 nr. 3.

For bibliotek og universitetsbibliotek i tillegg til museer og arkiv følger unntaket av artikkel 6 nr. 2 bokstav b. Unntaket for offentlige foretak følger av artikkel 6 nr. 2 bokstav c).

Hvilke utgifter offentlige organer med inntjeningskrav og offentlige foretak kan hensyntas fremgår av artikkel 6 nr. 4. Satsene skal kalkuleres etter objektive, transparente og verifiserbare kriterier fastlagt av landene.

Direktivet opphever den tidligere bestemmelsen i viderebruksdirektivet (tidligere artikkel 6 nr. 2 bokstav b) som har tillatt å ta betaling/gebyrer over marginalkost som tillot gebyrer ut over marginalkost for spesifikke dokumenter, uten at dette representerte en betydelig del av organets virksomhet. Samtidig utvides marginalkost til også å omfatte utgifter forbundet med anonymisering av persondata og tiltak for å beskytte kommersiell konfidensiell informasjon.

Forholdet til andre sentrale juridiske rettsakter

Direktivet tydeliggjør også relasjonene mellom dette direktivet og andre rettsakter. Direktivet klargjør at art. 7 nr. 1 i databasedirektivet (96/9/EC) ikke kan brukes som grunnlag for å nekte viderebruk av innholdet i databasen. Direktivforslaget tydeliggjør at direktivet er i samsvar med GDPR og ePrivacy-direktivet. Artikkel 1 nr. 7 klargjør forholdet til INSPIRE-direktivet. INSPIRE-direktivet fokuserer teknisk sett på datatilgangstjenester, interoperabilitetsmodeller og forpliktende datadeling mellom administrasjoner, mens dette direktivet fokuserer på viderebruk av geografiske data ("Spatial Dataset"), inkludert vilkårene for viderebruk av tredjeparter. Av artikkel 1 nr. 5 følger det at forpliktelsene etter direktivet kun gjelder så langt de er i overensstemmelse med internasjonale avtaler om beskyttelse av immaterielle rettigheter, og da særlig Bern-konvensjonen, TRIPS-avtalen og WCT.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Direktivet vil ha enkelte rettslige konsekvenser, selv om flere av endringene i direktivet allerede er tatt høyde for i gjeldende offentlighetslov i Norge.

Alle henvisninger i gjeldene rett til de tidligere viderebruksdirektivet med endringsdirektiv må endres til åpne data-direktivet.

Definisjonen av dynamiske data er i høringsnotatet foreslått tatt inn i et nytt offentliglova § 4 fjerde ledd. Dette siden det innføres enkelte særregler om hvordan tilgang til slike data skal gis.

Direktivet krever at når virksomheter som omfattes av direktivet skal gjøre dynamiske data allment tilgjengelige, så skal dette gjøres umiddelbart etter innsamlingen og ved API-er, eller som massenedlasting der det er relevant. Plikten foreslås tatt inn i et nytt § 30 fjerde ledd første og andre punktum. Når en slik plikt ikke kan etterleves av hensyn til midlertidige tekniske begrensninger eller av hensyn til allmennheten, eks. folkehelse eller offentlig sikkerhet, foreslås regulert i et nytt § 30 fjerde ledd tredje og fjerde punktum. Det foreslås videre presisert i femte punktum at slike kontroller ikke bør påvirke hvor ofte dataene oppdateres. Siden kravene for offentlige foretak kun slår inn for data de er i besittelse av, og som allerede er gjort tilgjengelige for viderebruk, foreslås dette presisert i § 30 fjerde ledd sjette punktum.

Dersom det er fastsatt i en gjennomføringsrettsakt at et datasett har høy verdi, jf. artikkel 14, og gjennomføringsrettsakten gjelder for Norge, skal datasettene gjøres allment tilgjengelig via API-er eller som massenedlasting der det er relevant. Dette er foreslått tatt inn i et nytt § 30 femte ledd første og andre punktum. I tredje punktum foreslås det at Kongen kan gi forskrift om hvilke datasett som har høy verdi. Dermed vil gjennomføringen av Kommisjonens gjennomføringsrettsakter kunne gjøres i forskrift. Dette anses som mest praktisk, da en slik liste over datasett med høy verdi ikke vil være statisk.

I høringsnotatet er det foreslått et nytt offentliglova § 7 andre ledd som presiserer i tråd med direktivets tekniske klargjøring at offentlige databaseprodusenter ikke skal utøve sin rett til å hindre viderebruk av dokumenter utover de grensene som følger av åpne data-direktivet. Nåværende andre ledd vil bli nytt tredje ledd.

Direktivet innfører en mulighet for å ta betalt for kostnader ved anonymisering av personopplysninger og tiltak som treffes for å verne kommersielt fortrolige opplysninger der dette er relevant. Høringsnotatet tar til orde for at dette ikke omfatter anonymisering som er en del av det ordinære arbeidet hos et offentlig organ omfattet av loven. Høringsnotatet foreslår derfor at offentliglova § 8 tredje ledd og offentligforskrifta § 4 fjerde ledd andre punktum, femte ledd andre og tredje punktum, samt sjuende ledd endres.

Direktivet fastsetter i artikkel 14 en tidsbegrensning på inntil 2 år hvor det kan tas betaling for datasett med høy verdi der det foreligger et inntjeningskrav for offentlige organer. Fristen skal regnes fra ikrafttredelsen av gjennomføringsrettsakten for Norge og dette foreslås gjennomførte ved å tilføye et nytt § 4 sjette ledd fjerde punktum i offentligforskrifta. Satsene vil være i tråd med offentligforskrifta § 4 femte ledd tredje punktum, og det tas derfor inn en henvisning til denne bestemmelsen.

Det tidligere viderebruksdirektivets artikkel 6 nr. 2 bokstav b om særlige dokumenter videreføres ikke, noe som får betydning for hvilke betalingssatser som kan benyttes. Høringsnotatet reflekterer dette ved at det innføres forskjellige satser for offentlige organer uten inntjeningskrav og selvstendige rettssubjekter (offentlige foretak) i offentligforskrifta § 4 femte ledd. Det foreslås for øvrig tatt inn en presisering om at første til tredje punktum ikke omfatter datasett med høy verdi.

Direktivet innfører et krav til landene om å publisere en fullstendig oversikt på internett over alle offentlige organer som har rett til å ta betalt utover marginalkostnadene, og dette foreslås tatt inn i offentligforskrifta som et nytt § 4 sjette ledd tredje punktum. Oppgaven foreslås lagt til departementet, men dette vil typisk bli delegert.

Det foreslås at kravet om vederlagsfrihet for offentlig finansierte forskningsdata tas inn som et nytt åttende ledd i offentligforskrifta § 4.

Direktivets krav om at enerettsavtaler som tillates skal tilgjengeliggjøres på internett senest to måneder før avtalen trer i kraft foreslås tatt inn i offentliglova § 6 andre ledd.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det å gjøre data tilgjengelig i sanntid via API-er vil kunne ha økonomiske konsekvenser i form av bl.a. teknisk utvikling og tilrettelegging, men dette anses i all hovedsak å kunne gjøres innenfor tilgjengelige budsjetter.

Det kan være økonomiske konsekvenser som ennå ikke er kjente, bl.a. ved at Kommisjonen utarbeider gjennomføringsrettsakt om hvilke datasett som skal anses som datasett med høy verdi. Per nå vet vi ikke hvilke datasett som omfattes, og det er derfor ikke mulig å si noe bestemt om ev. økonomiske og administrative konsekvenser av en slik gjennomføringsrettsakt, men den vil på vanlig måte sendes på høring når den foreligger.

Direktivet strammer inn adgangen til å ta betalt for viderebruk av offentlige data ved å oppheve bestemmelsen som tidligere tillot gebyrer ut over marginalkostnadene uten at dette representerte en betydelig del av organets virksomhet. Disse dataene må nå vurderes etter bestemmelsen om marginalkost hvor kostnader til innsamling og produksjon med eventuell brukerbetaling ikke er omfattet. Dette vil kunne få økonomiske konsekvenser for statlige og kommunale etater som finansierer sin virksomhet på denne måten. Primært vil det kunne gjelde innsamling og produksjon av geodata (kart m.m.) og eiendomsinformasjon, og da særlig de mest detaljerte og nøyaktige kartdataene de, som bl.a. er grunnlag for arealplanlegging, prosjektering og utbygging. Berørte organer er særlig oppfordret til å gi innspill på konsekvensene av endringene i reglene om gebyrer.

Når det gjelder produksjon og vedlikehold (oppdatering) av de mest detaljerte og nøyaktige dataene (felles kartbase (FKB), ortofoto, laserdata m.m.), er det i høringsnotatet skrevet at direktivet kan «medføre behov for en vesentlig omlegging av dagens finansieringsmodell dersom de er omfattet av den kommende reguleringen». Dette er litt upresist da en slik konsekvens også vil kunne inntre for disse dataene kun ved at artikkel 6 nr. 2 bokstav b ikke videreføres i direktivet. Dette fordi bestemmelsen tillot gebyrer ut over marginalkostnadene for spesifikke dokumenter, uten at dette representerte en betydelig del av det offentlige organets virksomhet. Når offentlige organer da må forholde seg til marginalkost så forsvinner muligheten for å innbergne kostnader ved innsamling og produksjon av data med mindre de har et annet hjemmelsgrunnlag for dette.

I den grad innsamling og produksjon av geodata (kart m.m.) og eiendomsinformasjon skjer i regi av statlig eller kommunalt organ som helt eller delvis skal være selvfinansiert, vil kostnader til innsamling og produksjon fortsatt kunne dekkes med brukerbetaling, jf. offentligforskrifta § 4 sjette ledd. For staten kan det gjelde tilrettelegging av elektroniske sjøkart i regi av statselskapet ECC AS.

Departementet legger til grunn at betaling for spesialtilpassede informasjonspakker ligger utenfor virkeområdet til direktivet og ikke berøres, jf. artikkel 1 nr. 2 bokstav a. For mange kommuner kan det gjelde produksjon av ulike spesialtilpassede informasjonspakker for eiendomsmeglere o.l.

Når det gjelder innføringen av konseptet med datasett med høy verdi, er det usikkert hvilke konkrete datasett som vil omfattes, og da med den konsekvens at de som hovedregel skal være gratis tilgjengelig gjennom API-er, eller, der det er relevant, som massenedlasting (bulknedlasting). Hvilke konkrete datasett som skal omfattes, vil bli besluttet ved en gjennomføringsrettsakt, mest sannsynlig i løpet av 2021. Gjennomføringsrettsakten vil sendes på høring på vanlig måte når den foreligger.

Departementet gjør derfor oppmerksom på at, avhengig av hvilke datasett som omfattes av gjennomføringsrettsakten, vil det her kunne være økonomiske konsekvenser som departementet ikke er kjent med. Dette kan til dels være betydelige økonomiske konsekvenser dersom datasett som

i dag er en viktig del av inntektsgrunnlaget til offentlige organer inkluderes, siden et eventuelt unntak fra kravet om vederlagsfrihet kun gjelder i inntil 2 år. Det er altså betydelig usikkerhet knyttet til konsekvensene av gjennomføringsrettsakten, som for øvrig vil sendes på høring straks den foreligger.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i SU kommunikasjoner der Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Barne- og familiedepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Utenriksdepartementet og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet er representert. SU kommunikasjoner fant rettsakten relevant og akseptabel for innlemming i EØS-avtalen.

II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

32021D0618(01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordninger beslutning nr. S11 av 9. desember 2020 om framgangsmåter for refusjon ved gjennomføring av artikkel 35 og 41 i forordning (EF) nr. 883/2004 – [EØS-notat om rettsakten](#)

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET OG SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32020L1057 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2020/1057 av 15. juli 2020 om fastsettelse av særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU for utsending av førere i veitransportsektoren og om endring av direktiv 2006/22/EF med hensyn til håndhevingskravene, samt av forordning (EU) nr. 1024/2012 – [EØS-notat om rettsakten](#)

FINANSDEPARTEMENTET

32018R1620 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1620 av 13. juli 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/61 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0786 Delegert kommisjonsforordning (EU) 786/2022 om endring av delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/61 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0185 Kommisjonsforordning (EU) 2022/185 av 10. februar 2022 om retting av visse språkversjoner av gjennomføringsforordning (EU) 2021/451 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til institusjoners tilsynsrapportering og om oppheving av gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0352 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/352 av 29. november 2021 om endring av delegert forordning (EU) 2019/815 med hensyn til 2021-oppdateringen av taksonomien fastsatt i de tekniske reguleringsstandardene for det felles elektroniske rapporteringsformatet – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0365 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/365 av 3. mars 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2018/1624 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåter, standard skjemaer og -maler for framlegging av opplysninger i forbindelse med krisehåndteringsplaner for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R1989 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/1989 av 6. november 2020 om endring av delegert forordning (EU) 2019/815 med hensyn til 2020-oppdateringen av taksonomien fastsatt i de tekniske reguleringsstandardene for det felles elektroniske rapporteringsformatet – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0955 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/955 av 27. mai 2021 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1156 med hensyn til skjemaer, maler, prosedyrer og tekniske ordninger for offentliggjøring av og underretning om markedsføringsregler, gebyrer og avgifter, og om angivelse av opplysninger som skal oversendes for opprettelse og vedlikehold av den sentrale databasen for grensekryssende markedsføring av AIF-er og UCITS-er, samt skjemaer, maler og prosedyrer for oversending av slike opplysninger – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0357 Kommisjonsforordning (EU) 2022/357 av 2. mars 2022 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til IAS 1 og 8 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0414 Kommisjonsforordning (EU) 2019/414 av 14. mars 2019 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen for 2020 over sekundærmålvariabler for overforgjelding, forbruk og formue samt arbeid – [EØS-notat om rettsakten](#)

FORSVARSDPARTEMENTET

32021R1751 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1751 av 1. oktober 2021 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for anvendelsen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU med hensyn til ensartede formater og maler for meldinger om konstatering av at det ikke er praktisk mulig å innføre en avtalemessig anerkjennelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32021R1760 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/1760 av 26. mai 2021 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/6 med hensyn til fastsettelse av kriteriene for utpeking av antimikrobielle stoffer som skal forbeholdes behandling av visse infeksjoner hos mennesker – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0112 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/112 av 25. januar 2022 om endring av forordning (EU) 2017/746 med hensyn til overgangsbestemmelser for visse typer medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk og utsettelse av anvendelsen av vilkår for internt utstyr – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022D0533 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/533 av 1. april 2022 om fastsettelse av likeverdigheten av covid-19-sertifikater utstedt av Malaysia med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953, for å fremmeretten til fri bevegelse i Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022D0534 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/534 av 1. april 2022 om fastsettelse av likeverdigheten av covid-19-sertifikater utstedt av San Marino med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953, for å fremmeretten til fri bevegelse i Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019D0300 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/300 av 19. februar 2019 om fastsettelse av en generell plan for krisehåndtering på området næringsmiddel- og fôrtrygghet – [EØS-notat om rettsakten](#)

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

32017R0699 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2017/699 av 18. april 2017 om fastsettelse av en felles metode for beregning av vekten av elektrisk og elektronisk utstyr (EEE) som bringes i omsetning i hver medlemsstat, og en felles metode for beregning av vekten av mengden avfall fra elektrisk og elektronisk utstyr (WEEE) som genereres i hver medlemsstat – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019L0883 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/883 av 17. april 2019 om mottaksanlegg i havner for levering av avfall fra skip, om endring av direktiv 2010/65/EU og om oppheving av direktiv 2000/59/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D0665 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/665 av 17. april 2019 om endring av vedtak 2005/270/EF om fastsettelse av skjemaet for databasesystemet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D0958 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/958 av 31. mai 2021 om fastsettelse av formatet for rapportering av data og informasjon om fiskeutstyr som bringes i omsetning og avfall av fiskeutstyr som er innsamlet i medlemsstatene, og format for kvalitetskontrollrapportering i samsvar med artikkel 13 nr. 1 bokstav d) og artikkel 13 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/904 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D1752 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1752 av 1. oktober 2021 om fastsettelse av regler for anvendelse av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/904 med hensyn til beregning, verifisering og rapportering av data om separat innsamling av avfall i form av engangsdrikkeflasker av plast – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D2166 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/2166 av 3. desember 2021 om uløste uenigheter vedrørende vilkårene for godkjenning av biocidproduktet Teknol Aqua 1411-01 i samsvar med artikkel 36 i forordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R2204 Kommissjonsforordning (EU) 2021/2204 av 13. desember 2021 om endring av vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og

godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) med hensyn til kreftframkallende, kjønnsцелеmutagene og reproduksjonstoksiske stoffer (CMR-stoffer) – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0274 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/274 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i kaldkatodelysrør og lysrør med eksterne elektroder for spesielle formål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0275 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/275 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i andre høytrykksnatriumlamper (damplamper) for generelle belysningsformål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0276 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/276 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i (kompakte) lysrør med én sokkel beregnet på generelle belysningsformål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0277 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/277 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i (kompakte) lysrør med én sokkel med en effekt på < 30 W og en levetid på minst 20 000 timer beregnet på generelle belysningsformål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0278 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/278 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i metallhalogenlamper – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0279 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/279 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i andre utladningslamper for spesielle formål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0280 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/280 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i andre lavtrykksutladningslamper – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0281 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/281 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i (kompakte) lysrør med én sokkel for spesielle formål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0282 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/282 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den tekniske og vitenskapelige utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i ikke-lineære trifosforlysrør – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0283 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/283 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i høytrykksnatriumlamper

(damplyper) med forbedret fargegjengivelsesindeks for generelle belysningsformål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0284 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/284 av 16. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for bruk av kvikksølv i rette lysrør med to sokler for generelle belysningsformål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022L0287 Delegert kommisjonsdirektiv (EU) 2022/287 av 13. desember 2021 om endring, med sikte på tilpasning til den vitenskapelige og tekniske utviklingen, av vedlegg III til europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU med hensyn til unntak for kvikksølv i lysrør for andre generelle belysningsformål og spesielle formål – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022D0146 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2022/146 av 1. februar 2022 om fastsettelse av om et produkt som inneholder alkyl(C12-16)-dimetylbenzylammoniaklorid er et biocidprodukt i henhold til artikkel 3 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 – [EØS-notat om rettsakten](#)

KOMMUNAL- OG DISTRIKTSDEPARTEMENTET

32022R0612 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2022/612 av 6. april 2022 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (omarbeiding) – [EØS-notat om rettsakten](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32021R2168 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/2168 av 21. september 2021 om endring av delegert forordning (EU) 2019/2035 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/429 med hensyn til regler for anlegg for landdyr og rugerier, samt sporing av visse holdte landdyr og rugeegg – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0054 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2022/54 av 21. oktober 2021 om endring av delegert forordning (EU) 2020/692 med hensyn til tilleggskrav ved innførsel til Unionen av visse hov- og kloddyr med opprinnelse i Unionen som flyttes til et tredjeland eller territorium for å delta i arrangementer, utstillinger, oppvisninger og forestillinger, og som deretter flyttes tilbake til Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R2051 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/2051 av 24. november 2021 om godkjenning av et preparat av *Bacillus velezensis* PTA-6507, *Bacillus velezensis* NRRL B-50013 og *Bacillus velezensis* NRRL B-50104 som tilsetningsstoff i fôrvarer til slaktekalkuner (innehaver av godkjenningen: Danisco Animal Nutrition representert av Genencor International B.V.) – [EØS-notat om rettsakten](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32021R1911 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1911 av 27. oktober 2021 om endring av vedlegg II til gjennomføringsforordning (EU) 2021/620 med hensyn til status som sykdomsfri for den autonome regionen Galicia og den autonome regionen Principado de Asturias i Spania når det gjelder infeksjon med *Mycobacterium tuberculosis*-kompleks, om endring av vedlegg VIII til den nevnte forordningen med hensyn til status som sykdomsfri for den autonome regionen Islas Baleares, provinsene Huelva og Sevilla og regionene Azuaga, Badajoz, Mérida, Jerez de los Caballeros og Zafra i provinsen Badajoz i Spania og regionen Alentejo og distriktet Santarém i regionen Lisboa e Vale do Tejo i Portugal med hensyn til infeksjon med blåtungevirus, om endring av vedlegg IX til den nevnte forordningen med hensyn til status som sykdomsfri for Åland i Finland når det gjelder infestasjon med *Varroa* spp. og om endring av vedlegg XIII til den nevnte forordningen med hensyn til status som sykdomsfri for Danmark og Finland når det gjelder infeksiøs hematopoietisk nekrose – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R2080 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/2080 av 26. november 2021 om godkjenning av L-histidinmonohydrokloridmonohydrat framstilt ved fermentering av *Escherichia coli* NITE SD 00268 som et tilsetning i fôr til alle dyrearter unntatt fisk – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R2090 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/2090 av 25. november 2021 om avslag på godkjenning av titandioksid som et tilsetningsstoff i fôr til alle dyrearter – [EØS-notat om rettsakten](#)

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32021R1237 Kommisjonsforordning (EU) 2021/1237 av 23. juli 2021 om endring av forordning (EU) nr. 651/2014 om erklæring av visse støttekategoriers forenlighet med det indre marked i henhold til traktatens artikkel 107 og 108 – [EØS-notat om rettsakten](#)

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32021D2147 Kommisjonsbeslutning (EU) 2021/2147 av 3. desember 2021 om godkjenning av sikkerhetsutstyr for sivil luftfart merket med EU-stempel – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1880 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1880 av 26. oktober 2021 om retting av den polsk språkversjonen av gjennomføringsforordning (EU) 2019/317 om fastsettelse av en ytelses- og avgiftsordning i Det felles europeiske luftrom – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R2070 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/2070 av 25. november 2021 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 med hensyn til listen over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud eller driftsbegrensninger i Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0002 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/2 av 4. januar 2022 om retting av den franske språkversjonen av gjennomføringsforordning (EU) nr. 1207/2011 om fastsettelse av krav til ytelse og samvirkingsevne for overvåkingen av Det felles europeiske luftrom – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0740 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/740 av 25. mai 2020 om merking av dekk med hensyn til drivstoffeffektivitet og andre parametere, om endring av forordning (EU) 2017/1369 og om oppheving av forordning (EF) nr. 1222/2009 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32022R0096 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2022/96 av 25. januar 2022 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2019/1859 om fastsettelse av regler for anvendelse av artikkel 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1242 med hensyn til innsamling av visse data – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R1859 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1859 av 6. november 2019 om fastsettelse av regler for anvendelse av artikkel 10 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1242 med hensyn til innsamling av visse data – [EØS-notat om rettsakten](#)

*Endringer sammenlignet med foreløpig liste oversendt Stortinget
18. mai 2022*

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

Ingen rettsakter

II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

Budsjettlinje 07 20 03 01 (2022).P31 (*Trukket av EU*)

FINANSDEPARTEMENTET

32018R1620 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1620 av 13. juli 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/61 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner (*Tilføyd – omfattes av samme EØS-komitébeslutning som rettsakten under*)

32022R0786 Delegert kommisjonsforordning (EU) 786/2022 om endring av delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/61 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner (*Tilføyd – kunngjort etter forrige liste ble sendt*)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019R2122 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/2122 av 10. oktober 2019 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/625 med hensyn til visse kategorier av dyr og varer som er unntatt fra offentlig kontroll på grensekontrollstasjoner, når det gjelder særlig kontroll av passasjerenes personlige bagasje og av små vareforsendelser som sendes til fysiske personer og ikke er beregnet på å bringes i omsetning, og om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 142/2011 (*Trukket av EU*)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32021R1768 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/1768 av 23. juni 2021 om endring, med henblikk på tilpasning den tekniske utviklingen, av vedlegg I, II, III og IV til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1009 om fastsettelse av regler for tilgjengeliggjøring av EU-gjødselvarer på markedet (*Trukket av EU*)